

vsem odprta; zato imam patent. Ampak brez šale, gospod Zajec, ne bodite takšni kakor nihče! Kolikokrat sva prijateljski skupaj pila in bova še, če Bog dá, in naj zmaga Peter ali Pavel. No, dajte mi roko in ne šulite mene vmes!

SULTAN ABDUL HAMID

Zajec. Kako se to razvozla, se bo v kratkem videlo. Besedo imata zdaj župan in Lužar. Če ne bo do drevi pravega glasu, bom govoril. (Nekdo trka.)
Noter!

10. prizor.

Emilija, Pepca, prejšnja.

Pepca. Oh, gospod tajnik, ali res nameravate v nesrečo pahčiti gospoda Lužarja?

Emilija. In mojega papa, ljubi gospod tajnik!

Brodnik. Torej, gospod Zajec, še enkrat: star prijatelj in staro vino nima nikdar previsoke cene. Spominjajte se starih svojih prijateljev! — Pepca, pojdi sem! — Jaz se odpeljem v pol ure v Mokronog, po opravkih. Glej, da ostane doma vse v redu!

Pepca. Ampak pojedina zvečer, oče!

Brodnik. Boš že opravila sama; saj sta najeta dva strežaja. Jaz moram v Mokronog brez odloga. — Zdravi, ljubi gospod Zajec! (Odide.)

11. prizor.

Emilija, Pepca, Zajec.

Emilija. Oh, gospod tajnik, usmilite se svojih rojakov!

Zajec. Prosim, gospodična.

Pepca. Ki ste z njimi tolikokrat za isto mizo sedeli. Kako prijetni večeri so bili, ko ste pripovedovali z Lužarjem svoje lovske dogodke.

Zajec. Prosim, gospodična.

Emilija. In naš papa Vas je vedno tolikanj čislal. Vedno je spoštljivo govoril o Vas, kak spreten in vesten uradnik ste. Oh, sedaj pa ta nesreča!

Zajec. Prosim, gospodična.

Pepca. In kolikrat ste mi zatrjevali, kako radi imate vso našo hišo! Uslišite mi sedaj to malo prošnjo!

Zajec. Prosim, gospodična, mene veže zakon, vest, prisega.

Emilija. Zakon, ki zahteva kaj hudega, ni božji zakon.

Pepca. In prešlo nedeljo je pridigoval P. Atanazij, da je vsaka prisega, kaj hudega storiti, neveljavna.

Zajec. Oprostite, gospodični! Jaz sem že naznanil gospodu Lužarju en pogoj, lehak pogoj, da potlačim to za nas vse mučno, za mene najmučnejšo zadevo. Vedve gospodični, ne veste, koliko jaz trpim v svojem srcu, kako koprnim po izhodu iz strašne zagate. Na eno stran me vleče moja čast, prisega, značaj, moj preizkušeni patriotizem, na drugo moje usmiljeno srce, moja ljubezen do rojakov, katere jaz mnogo bolj goreče ljubim nego oni mene, kar me bridko boli.

Emilija. Oh, gospod tajnik, poslušajte svoje srce; to Vam pokaže vedno pravo pot.

Zajec. In kako zvesto ga poslušam, to boste takoj čuli, preljuba gospodična, Emilija. Prvi pogoj je bil, da me naredé za policijskega komisarja.

Emilija. Oh, hvala Bogu! Potem je pa strah pri kraju. Prav gotovo postanete Vi policijski komisar. Jaz sama bom prosila za Vas.

Pepca. In to se Vam tudi spodobi, gospod Zajec. Takšna marljivost in

sposobnost! V resnici, jaz sem se že večkrat čudila, da niste Vi že zdavnaj policijski komisar. Takšnih komisarjev potrebuje naše mesto. Če zavisi to samo od župana in od Lužarja, Vam že lahko čestitam. Še misliti ni, da ne bi bil Lužar za Vas, če Vas jaz priporočim.

KIAMIL-PAŠA
novi veliki vezir